

29. Wí pé: Bí ẹ bá fí ohun tí ó wà ní ìgbààyàa (ọkàn-an) yín pamọ tabí ẹ fí hàn, Allaahu mò ọ. Ó tún mò ohun tí ó wà ní àwọn sánmọ àti ilẹ̀. Allaahu sì ni Olùkápá jùlọ lóri ohun gbogbo.

30. Ọjọ tí gbogbo ẹmí kòòkan yòò rí àrídájú ohun tí ó ẹ ní rere àti èyí tí ó ẹ ní aburú, yòò fẹ́ kí òréré tí ó jìnnà wà láàrín òun àti isẹ́ búburúu rẹ̀. Allaahu sì n kílọ́ fún yín kí ẹ má ẹ kọlu ọgbàa Rẹ̀. Allaahu sì ni Olójuáánú fún àwọn ẹrúsin-in (Rẹ̀).

31. Wí pé: Bí èyin bá ní ifẹ́ sí Allaahu, ẹ tẹ́lẹ̀mi, Allaahu yòò fẹ́ran èyin nàà, yòò sì fí orí àwọn ẹ̀sẹ́ yín jì yín. Àti pé Allaahu ni Aláforijì jùlọ, Alàànú jùlọ.

32. Wí pé: Ẹ tẹ́lẹ̀ Allaahu àti òjísẹ́ (Rẹ̀). Sùgbón tí wón bá kò (kí ẹ mò pé) dájúdájú Allaahu kò ní ifẹ́ sí àwọn olùṣàìgba (Allaahu) gbọ.

33. Dájúdájú Allaahu ẹ́a Aadamu lẹ́ṣà àti Nuuhu àti idílẹ̀ Ibraahiimu àti idílẹ̀ Imraanu láarin àwọn àgbáyé.

34. (Wón jẹ) àrómọdómọ apákan láti inú un apákan. Allaahu sì ni Olùgbọ̀rọ̀ jùlọ, Olùní-ìmọ̀ jùlọ.

35. Nígba tí iyàwoo Imraanu wí pé: Olúwaa mi, dájúdájú ẹmí jẹ ẹjẹ́ fún Ẹ pé ohun tí ó wà nínú un mi yìí, ẹmí yòò yà á sọtò fún ẹ̀sìn in Rẹ̀, jòwọ́ gbà bèẹ́ fún mi. Dájúdájú Ẹre ni Olùgbọ̀rọ̀ jùlọ, Olùní-ìmọ̀ jùlọ.

36. Nígba tí ó bí i, ó wí pé: Olúwaa mi, mo bí ní obìnrin. Allaahu sì mò ohun tí ó bí jù ú lọ, bèẹ́ ni ọkùnrin kò dà bí obìnrin. Èmi sì sọ ọ (omọ nàà) ní Maryamu. Mo sì fí sí abẹ́ ààbòo Rẹ̀, oun àti àrómọdómọ rẹ̀ kúrò lódò ẹ̀sù ẹni ẹkọ.

قُلْ إِنْ تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمَهُ
 اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ
 نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ
 سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا
 وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾
 قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ
 وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ
 أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۖ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا
 يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ ۖ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ
 وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ
 ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾
 إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ
 لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي
 وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ
 كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ
 وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٥﴾